

man stiller derfor Forslag om, at Prisreguleringen ikke maa bringe Varens Pris længere ned end til Prisen i Juli 1914 + 25 pCt., under hvilken Pris man formentlig ikke kommer i en nær Fremtid.

Mindretallet erkender, at det er en Samfundsopgave at skaffe Befolkningen Brændsel til en overkommelig Pris, men finder det af praktiske Grunde nødvendigt, at Kommunerne overtager denne Opgave. Man maa derfor ønske, at Opgaven løses efter visse ensartede Principper, gaaende ud paa, at hver Husstand, muligen under nogen Hensyntagen til sammes Talrigheid, faar et vist Kvantum Brændsel til en rimelig Pris.

Skulde der imidlertid være Kommuner, der ikke kan anvende alle Pengene, vil det ikke anvendte Beløb være at tilbageholde af Staten. Mindretallet ser nemlig ingen som helst Grund til at lade Kommunerne bruge disse Penge til andre Formaal, idet man derved vilde være inde paa en Glidebane, hvis Rækkevidde man ikke let kan overse, og i alle Tilfælde vilde det betyde et ekstra Gode for en Kommune, som i Forvejen var betydeligt gunstigere stillet end andre paa dette Omraade, og dette er jo ikke Opgaven; tværtimod maa Opgaven være saa vidt muligt at udligne Forskellighederne.

Da Mindretallet absolut maa hævde, at Regulering af Priser paa Livfornødheder for alle i Samfundet er en Statsopgave, maa man i Ændringsforslaget under Nr. 5 bestemt fastholde, at Kommunerens Opgave udelukkende er den at komme de ved Dyrtiden vanskeligt stillede Beboere i Kommunen til Hjælp og ikke regulere til Bedste for alle.

Vi mener, at de nu gældende Bestemmelser med Hensyn til, at en eventuel Dyrtidsskat skal hvile forholdsvis ligeligt paa de hidtil anvendte Skattekilder, bør opretholdes, og stiller derfor under Nr. 15 Ændringsforslag i saa Henseende.

Vi finder det rimeligt, at de mindre Indtægter fritages for Dyrtidsskat, men vi mener paa den anden Side, at der bør

være Grænser for, hvor stor en Del der fritages (Ændringsforslag Nr. 18).

Den finansielle Side af vort Ændringsforslag stiller sig saaledes: I de resterende 9 Maaneder af dette Finansaar vil vort Forslag give Adgang til en Udgift for Staten af 65 Millioner og for Kommunerne af 9 Millioner. I de 3 Maaneder af Finansaaret, der er gaaet, har den gældende Lov givet Ret til Anvendelse af 16 Millioner. Saafremt disse Penge er anvendte, vil Staten antagelig komme til at bære de 10 Millioner, Kommunerne de 6. Vort Ændringsforslag vil da kunne bevirke en Udgift for hele Finansaaret af for Staten ca. 75 Millioner og for Kommunerne ca. 15 Millioner.

Regeringens Forslag vil kunne bevirke en Udgift for hele Finansaaret af for Staten 63 Millioner og for Kommunerne 18 Millioner.

Mindretallets Ændringsforslag betyder saaledes en Lettelse for Kommunerne af ca. 3 Millioner og en Merudgift for Staten paa ca. 12 Millioner.

Naar Mindretallet kan tilraade denne forøgede Udgift, er Grunden, dels at man anser en Overenskomst i Retning af, at den almindelige Prisregulering alene er en Statsopgave, for overordentlig vigtig, dels at man derved kommer Mellemlassemerne mere til Hjælp end hidtil.

I Henhold til ovenstaaende indstiller Mindretallet Lovforslaget til Vedtagelse med nedennævnte Ændringer.

Ved Samraad er der ført Forhandling med Ministeren om Fordeling af et Beløb paa indtil 500 000 Kr. til de ved Dyrtiden særlig haardt ramte Kommuner.